REJESTR DOTYCZY:

KASPRZYK Tomasz Ludwik

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. 25.8.1911 w Lwów

kraj: Austro-Węgry / ob. Ukraina

zm. 29.1.1988 w Hamilton

kraj: Kanada

pochowany .....

Nr. rejestracyjny

.....

Dane personalne

Major-obserwator PSP

Virtuti Militari

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 23.2.1988 - nekrolog

Ś. † P. DP 23.02. 1988

TOMASZ LUDWIK KASPRZYK

major-obserwator Polskich Sił Powietrznych, Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych oraz medalami polskimi i brytyjskimi, ur. 25 sierpnia 1911 r., zmarł 29 stycznia 1988 r. w Hamilton, Kanada.

Cześć Jego pamięci!

STOWARZYSZENIE LOTNIKÓW POLSKICH
W WIELKIEJ BRYTANII

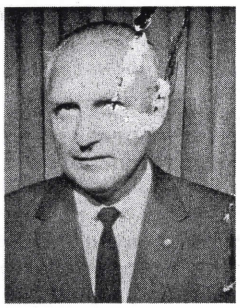
7205/2

ZHP - Biuletyn informacyjny Naczelnictwa VII/IX (1988)

ś.p.

Tomasz Ludwik KASPRZYK

harcmistrz

Major Polskich Sił Powietrznych w drugiej wojnie światowej. Do 1985 hufcowy hufca harcerzy "Pieniny" w Hamilton, Komandor orderu Virtuti Militari, odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych, orderem lotniczym oraz innymi odznaczeniami brytyjskimi i francuskimi.

Urodzony we Lwowie 25 sierpnia 1911 r. odszedł na wieczną wartę 29 stycznia 1988. Pogrzeb odbył się cmentarzu Holy Sepulare w Hamilton 1 lutego 1988 r.

Tomasz L. Kasprzyk urodził się 25 sierpnia 1911 we Lwowie. W 1923 wraz z całą rodziną przenosi się do Nowego Sącza, gdzie otrzymał świadectwo dojrzałości kończąc II-ie Państwowe Gimnazjum im. króla Bolesława Chrobrego w 1932r. W tym samym roku zostaje przyjęty do Szkoły Podchorążych Piechoty, którą kończy w 1935 otrzymując stopień podporucznika. Dostaje przydział do 74 Pułku Piechoty w Lublińcu na Górnym Śląsku.

Po dwuletnim pobycie na własną prośbę zostaje odkomenderowany do Dęblina na roczny Kurs Oficerów Broni. Po ukończeniu dostaje przydział do 2-go Pułku Lotniczego w Krakowie z równoczesnym przeniesieniem do korpusu oficerów lotnictwa. Z wiosną 1939 zostaje awansowany do stopnia porucznika. We wrześniu z chwilą wybuchu wojny wylatuje z 21-szą Eskadrą Liniową na wojnę na "Karasiach", odbywając 8 lotów bojowych.

17 września przekracza granicę rumuńską. Po 6-io tygodniowym internowaniu we wsi koło Babadak ucieka do Francji, gdzie przebywa w Lyon z większością polskiego lotnictwa. Po rozpoczęciu ofenzywy niemieckiej na Francję, wycofuje się nad Biskaje, skąd transportem morskim dostaje się do Anglii. Tutaj kolejno służąc w 309 polskim dyonie, gdzie w 1943 zostaje awansowany do stopnia kapitana. W tym samym roku w jesieni dostaje przydział do 305 dywizjonu lekkiego bombardowania i tutaj odbywa 45 lotów bojowych latając na Mosquito VI. Na jednym z lotów w dniu 18 kwietnia 1944 przekraczając brzegi Francji koło Diepe maszyna zostaje trafiona pociskiem artyleryjskim w lewe skrzydło robiąc w nim ponad 3 stopy dziurę. Mimo poważnego uszkodzenia maszyny nie zawrócił, ale lecąc dalej zwolnił bomby nad nakazanym celem, za co został odznaczony Krzyżem Virtuti Militari V klasy.

Po ukończeniu lotów bojowych 16 sierpnia 1944 zostaje przeniesiony do dowództwa 2nd T.A.F. w Brukseli, gdzie pracował w sekcji operacyjnej. Po półrocznym pobycie dostaje przydział na lotnisko 300 dyonu "Lancasters" /ciężkie

lotnictwo bombowe/ w Faldinworth koło Lincoln. Tutaj w 1945 otrzymuje awans do stopnia majora, pełniąc funkcję oficera nawigacyjnego całego lotniska.

W 1946 wstępuje w związek małżeński.

W 1948 emigruje do Kanady, kupując niedaleko Hamiltonu gospodarstwo, na którym pracuje do 1954. W tym czasie rodzina powiększa się, w 1949 najprzód o jednego syna Tomasza, następnie o drugiego syna Krzysztofa, w 1951.

Będąc na gospodarstwie, które nie dawało wystarczających dochodów, był zmuszony do dodatkowej pracy w Hamilton po różnych fabrykach. W jednej z nich nauczył się spawania elektrycznego rur na wysokie ciśnienie i w tym zawodzie pracował do 1964, robiąc równocześnie korespondencyjny kurs kreślarski.

W lecie 1964 zostaje zaangażowany w charakterze kreślarza przez konstrukcyjną firmę "G.L. Sutin Associates Ltd., Consulting Engineers and Architectual Designes", gdzie pracował do końca.

Przenosząc się do Hamiltonu w 1954 zaczął pracować społecznie. W 1957 obejmuje prezesa Skrzydła Lotniczego "Kraków", piastując ten urząd przez dwie kadencje. Od tego czasu datuje się też jego praca w miejscowym Kongresie w sekcji Kulturalno-Oświatowo-Młodzieżowej.

Do harcerstwa wstąpił w 1923 do 2 Drużyny Harcerskiej przy II Państwowym Gimnazjum im. Króla Bolesława Chrobrego w Nowym Sączu.

Wiosną 1924 złożył przyrzeczenie harcerskie.

W 1926 objął zastęp, a w 1929 został przybocznym i był na obozie w Makowie Podhalańskim przez 4 tygodnie.

W 1930 brał udział w obozach zorganizowanych w Rytrze przez 4 tygodnie.

Z chwilą wstąpienia do Szkoły Podchorążych nastąpiła przerwa w służbie harcerskiej.

W 1953 wstępuje do miejscowego K.P.H. w Hamilton, Ontario.

W 1961 zostaje wybrany vice-przewodniczącym miejscowego K.P.H.

W 1962 i 63 bierze udział w organizowaniu pierwszego samodzielnego obozu 2-ej Drużyny Wodnej z Hamilton na Kaszubach, gdzie przez dwa lata pełni funkcję komendanta obozu, każdorazowo 2 tygodnie.

W lipcu 1963 Komendant Hufca "Karpaty" otworzył próbę na stopień H.R.

Dnia 10 czerwca 1964 Naczelnik Harcerzy mianuje go podharcmistrzem.

W 1964 bierze udział w akcji letniej przez 3 tygodnie.

W 1965 Rozkazem Komendanta Chorągwi L.1 z 31.1.1965 zostaje mianowany szczepowym Szczepu Wodnego "Dunajec" w Hamilton, Ontario.

W 1965 i 1966 bierze czynny udział w akcji letniej na Kaszubach no i w Zlocie Millenijnym.

1 grudnia 1967 Naczelnik Harcerzy mianował dha Kasprzyka harcmistrzem i w 1971 r. zostaje hufcowym hufca harcerzy "Pieniny". Pełni tę funkcję do 1985 r. kiedy zmuszony chorobą musiał z tej funkcji ustąpić.

Do tego czasu wakacje spędzał prowadząc obozy szczepu i hufca oraz całości obozów na Kaszubach.

Po długiej chorobie odszedł na wieczną wartę osierocając rodzinę, przyjaciół i harcerstwo, któremu poświęcił szmat swojego życia.

Odszedł od nas harcmistrz, oficer Rzeczypospolitej, wzór służby i odpowiedzialności. Obowiązki swoje wykonywał zawsze ze szczerym uśmiechem, którym zjednywał sobie przełożonych i podkomendnych.

Tak Go będą pamiętać najbliżsi i koledzy.